

עת"א 20352/12/16 - אילן אהרון נגד הממונה על עבודות שירות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 16-12-20352 אהרון נ' הממונה על עבודות שירות

לפני: כבוד הנשיא אברהם טל

הווער אילן אהרון

נגד

הממונה על עבודות שירות

המשיב

ההחלטה

.1

הווער הורשע על פי הודהתו בנהיגת הרכב בזמן פסילה, כשהרישון הנהיגה שלו פקע בתקופה העולה על שנה ועל חצי שנה ובנהיגת ללא ביתוח ונידון לחמשה חודשי מאסר בעבודות שירות החל מיום .6.9.15.

.2

הווער מבקש לקבוע כי הוא סיים את ריצוי עונש המאסר שכן על פי חישוב שצורך לעתירה, הוא ריצה שמנונה וחצי חודשים עבודה שירות המורכבים מחודש -18 ימים שביצע לפני שנפגע, לטענתו, בתאונת עבודה במקום העבודה, ו-6 חודשים ו-27 ימים שביצע לאחר חזרתו לעבודות השירות.

כמו כן מבקש הווער להתחשב ביום היעדרותו מעבודות השירות בגין פציעתו בתאונת עבודה כימי עבודה שירות בהתאם לתקנה 7 לתקנות העונשין (נשיאות מאסר בעבודות שירות), תשע"ב-2011 (להלן: "התקנות").

.3

המשיב טוען בכתב התשובה כי תקופת עבודה השירות מחושבת לפי הימים שבהם עבד השירות אמר לעובד בפועל ולא לפי החודשים במהלך המהלך העונש, וזה הבסיס לחישוב תקופת עבודות השירות שביצע הווער.

לטענת המשיב, על-פי גזה"ד, שצורך כניסה א' לעתירה ולכתב התשובה, היה על הווער לבצע 105 ימי עבודה שירות שכן נתון זה מתחשב ביום א', שבתוות וחגי ישראל שבהם בני דתו של הווער (יהודים) אינם עובדים. מתוך תקופה זו העוטר ביצע 70 ימי עבודות שירות.

.4

באשר לביקשת הווער להתחשב ביום היעדרותו בשל תאונת עבודה בה נפגע במהלך העבודה כימי עבודה, מעלה המשיב ספק אם העוטר אכן נפגע בתאונת עבודה במקום העבודה כעובד שירות, שכן הוא דיווח עליה למפקח על עבודות שירות (להלן: "המפקח") רק בשעות הצהרים המאוחרות של יום 21/7/16, הוא הונחה ע"י המפקח למלא טופס תאונת עבודה למיל"ל ולהגיע לבדיקת רופא שב"ס עם מסמכים רפואיים כדי לבדוק אם הוא זכאי לחישוב תקופת היעדרותו בגין תאונת העבודה הנטענת כימי עבודות שירות, אך הוא לא התיעצב.

לטענת המשיב, העוטר אמר למפקח שהוא מותר על הגעתו לרופא שב"ס והוביל לו שמי היעדרותו מהעבודה לא ייחשבו לו כימי עבודה.

עוד טוען המשיב שהעוטר הגיע למנהל המטבח במקום עבודתו רק ביום 16/8/16 עם טופס הודעה למל"ל שמלילא בעצמו ומנהל המטבח, שחתם על הטופס, לא ידע שהוא מאשר בחתימתו שהעוטר נפגע בתאונת עבודה.

המשיב טוען כי לא ניתן לראות בימי היעדרותו של העוטר ממוקם עבודתו כימי עבודות שירות שכן הוא פנה למרכז רפואי רק בחולף 3 ימים מיום פציעתו, לא אושפז בבי"ח בעקבות התאונה, לא המציא אישור רפואי לפיו הוא לא יכול להגיע למקום עבודתו ולהמשיך לעבוד ולא נבדק ע"י רופא שב"ס, כנדרש בתקנה 7 הנ"ל.

5. במהלך הדיון בפני טען ב"כ העוטר שביהם"ש שגזר את דיןו של העוטר לא קבע את תקופת עבודות השירות בימים אלא בחודשים וחישוב שב"ס את התקופה יוצר חוסר אחידות.

לטענתו, מנהל המטבח לא ידע על פצעתו של העוטר שכן הוא נפגע ביום חמישי 16/7/21, דיווח באותו יום למפקח וביום שישי לא הגיע למקום עבודתו שכן הוא לא היה אמור לעבוד באותו יום.

ב"כ העוטר טוען שלא סביר שהעוטר יותר על זכותו להיבדק ע"י רפואי שב"ס שכן בכך הוא האריך את תקופת עבודות השירות. לטענתו, המפקח אמר לעוטר שהוא יכול לлечט לרופא שב"ס אך לא אמר לו שמדובר בתנאי הכרחי להכרה בימי היעדרותו כימי עבודות שירות והוא הלך לביה"ח במצו"ש, כאשר הגיע כאבים חזקים וידו התנפחה.

באשר לחישוב תקופת עבודות שירות, טען ב"כ העוטר שהפרשנות של מנין ימי עבודות השירות צריכה להיות לטובה העוטר, שכן לא סביר שירצה תקופה ארוכה יותר ממה שהיא מרצה אלמלא תקופת עבודות השירות כפי שנקבע ע"י ביהם"ש שגזר את דיןו.

6. ב"כ המשיב טען במהלך הדיון בפני שביהם"ש לא קבע את תקופת עבודות השירות בימים והמשיב מחשב את התקופה לפי ימי העבודה בפועל, לא כולל ימי שישי, שבת וחגים.

באשר להכרה בימי היעדרות של העוטר כימי עבודות שירות, טען ב"כ המשיב שאין ראייה שהעוטר נפגע במהלך עבודתו שכן איש לא ראה את פצעתו, הוא לא פנה למנהל המטבח מיד כשהנפגע אלא עזב את עבודתו בסוף יום העבודה ורק כעבור מספר שעות פנה למפקח, שאמר לו את הדברים שכטב המפקח בזיכרון שצורך לתגובה.

העוטר הגיע למנהל המטבח רק כעבור שבועיים וחצי לאחר שנפגע כדי להחותים אותו על המסמכים, עליהם חתום מבלי לדעת שהוא מאשר שהעוטר נפגע בתאונת עבודה.

7. לאחר שעינתי בטיעוני הצדדים בכתב, על נספחים, ובעל-פה, הגיעו למסקנה כי דרך חישובו של עמוד 2

המשיב את משך עבודות השירות הולמת את מטרת הענישה של מסר לRICTO בעבודות שירות, להבדיל
מסר לRICTO מאחריו סורג ובריח.

8. כאשר ביהם"ש מטייל מסר לRICTO בעבודות שירות הוא מתכוון שהנאשם שנדון לעונש זה יבצע עבודות
שירות ממש במקום העבודה שנמצא מתאים להעסיק נאים בעבודות שירות והנאשם נמצא מתאים
לעבודתו.

משכך, צודק המשיב כאשר אינו מתחשב בימי ו', שבת וחג כימי עבודות שירות, שכן על-פי תנאי
העסקה של נאים שנידונו בעבודות שירות במקום העבודה, לא ניתן להעסיק עובדים ביום אלה,
גם אם העובדים היו רוצים בכך.

9. דווקא דרך החישוב שמצוין ב"כ העותר הייתה יוצרת אפליה בין עובדי שירות שכן נאם שהוא נידון
לביצוע עבודות שירות בתקופה שאין בה חגים היה מופלה לרעה לעומת נאם שנידון לביצוע עבודות
שירות בתקופה שיש בה חגים.

10. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את דרך חישוב משך עבודות השירות שמצוין ב"כ העותר ומתקבל את
דרך חישוב משך עבודות השירות שננקט בה המשיב.

11. לאחר שיעיינתי במסמכים שצורפו לכתבו הטענות בקשר לתאונת העבודה שבה נפגע העותר, לטעنته,
מצדק הספק שהעליה המשיב בהיות פצעתו של העותר בידו תוצאה של תאונת עבודה שעבר במקום
עבודתו במהלך ביצוע עבודות השירות.

אף אם לא היה מוטל ספק בטענה זו, הרי העבודה הבלתי מוכחתת לפיה העותר לא אושפץ בבית
חולים בשל תאונת העבודה, לא הוכיח שניידותו נפגעה ושאינו יכול להגיע למקום עבודות השירות ולא
נבדק על ידי רופא שב"ס, אך שלא נקבע شيئا יכול לבצע את עבודות השירות, מביאה למסקנה
שהעותר לא עומד בתנאי סעיף 7(ג)(2) לתקנות הנ"ל ומשכך לא ניתן להכיר בימי היעדרותו מהעבודה
בגין תאונת עבודה כימי עבודות שירות.

12. איני מתעלם מכך שמנהל המטבח במקום העבודה בו עבד העותר חתום על הטופס שהוצג בפניי
וניתן לראות בכך אישור שמדובר בתאונת עבודה, אך גם אם כך היו פניו הדברים (אשר מוכחים על ידי
המשיב), לא זכאי העותר להכרה בימי היעדרותו כימי עבודות שירות מאחר והוא עומד בתנאי סעיף
7(ג)(2) הנ"ל.

13. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את העתירה.

המצוירות תשליך החלטה לב"כ הצדדים ולממונה על עבודות שירות.

העוטר יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות להשלמת תקופת עבודות השירות ביום 1.2.17 בשעה 08:00 לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ב"כ העוטר יודיע לעוטר.

ניתנה היום, כ"ז בטבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדן הצדדים.

אברהם טל, נשיא